

กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

The Strategic Administration of Disaster Prevention and Mitigation
in Muang Municipality, Phetchaburi Province

พิทักษ์ มั่นจันทิก (Pituk Manjantuk)*

ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิณ (Suphanut Sabnawin)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี และ 3) หาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไป 3 อันดับ คือ ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ ด้านพันธกิจและภารกิจ และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ ส่วนการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไป 3 อันดับ คือ ด้านการจัดการหลังเกิดภัย ด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และด้านการป้องกันและลดผลกระทบ

2. ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต ด้านพันธกิจและภารกิจ ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร และด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ และมีสัมประสิทธิ์การถดถอยคิดเป็นร้อยละ 78.70

3. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ หน่วยงานควรกำหนดนโยบาย ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน โดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และประชาชนร่วมกันประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย สำรวจและจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงได้ยาก เพื่อกำหนดเส้นทางการจราจรเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และมีการซักซ้อมแผนการปฏิบัติงานอยู่เสมอ

* นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Student Master of Public Administration in Urban and Rural Community Development and Administration,
Phetchaburi Rajabhat University

คำสำคัญ : กลยุทธ์การบริหาร, การบริหาร, การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study the strategic administration of disaster prevention and mitigation in Muang municipality, Phetchaburi province, 2) study the strategic factors that affect to performance of disaster prevention and mitigation in Muang municipality, Phetchaburi province, and 3) appropriate development guideline for the strategic administration of disaster prevention and mitigation in Muang municipality, Phetchaburi province. Primary data were 400 people living in Muang municipality, Phetchaburi province. The data analysis is comprised of percentage, mean, standard deviation, stepwise multiple regression analysis and content analysis. The research found as follow:

1. The strategic administration of disaster prevention and mitigation was overall at a medium level ranging from the highest 3 level : the purpose and goals of the organization, the ministry and mission, and the vision of the organization. Section the administration of disaster prevention and mitigation was overall at a medium level ranging from the highest 3 level : after the disaster management, emergency management, and the prevention and reduction of impacts.

2. The strategic factors that affect to performance of disaster prevention and mitigation in Muang municipality, Phetchaburi province such as analysis of the environment in the future, the ministry and mission, the preparation of the resource, and the purpose and goals of the organization. A prediction coefficient was for casted approximately 78.70 percent.

3. The appropriate development guideline for the strategic administration of disaster prevention and mitigation including the agency should establish policies and operational guidelines make it clear, the collaboration between administrators, community leaders and citizens together the operational planning, preparedness, budget allocation, advanced materials, survey and areas difficult to reach vulnerable for route traffic in the event of emergency, and always rehearsing operational plans.

Keywords: the strategic administration, administration, disaster prevention and mitigation

บทนำ

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (Department of Disaster Prevention and Mitigation) เป็นหน่วยงานใหม่ซึ่งเกิดขึ้นตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการดังกล่าว จัดอยู่ในกลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง สังกัดกระทรวงมหาดไทย ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2545

พระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งหน่วยงานซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2545 ประกอบกับ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2545 ประกอบด้วยบุคลากรที่ถ่ายโอนมาจาก 5 หน่วยงาน คือ กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท กองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการปกครอง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กองส่งเสริมผู้ประสบภัย กรมประชาสัมพันธ์ และศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชน เขต 1-9 กรมการพัฒนาชุมชน จากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 โครงสร้างกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระยะแรกที่ได้รับการออกแบบจากการปฏิรูปโครงสร้างระบบราชการ เป็นโครงสร้างที่มีแต่เฉพาะหน่วยงานส่วนกลางที่เข้าไปปฏิบัติงานในระดับกลุ่มจังหวัด นั่นคือศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 1-12 ดังนั้นการไม่มีการบริหารราชการส่วนภูมิภาคของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทำให้ประสบปัญหาการบริหารจัดการระบบราชการและการปฏิบัติภารกิจในด้านสาธารณภัยในระดับจังหวัด กล่าวคือ ไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการรับผิดชอบภารกิจด้านสาธารณภัย ซึ่งถ้าหากเกิดภัยพิบัติหรือสาธารณภัยในพื้นที่ของจังหวัด และมีความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย จะกระทำมิได้ล่าช้าและไม่คล่องตัว เนื่องจากต้องขอความเห็นชอบจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผ่านศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้ง 12 เขต ก่อนถึงจังหวัด และนอกจากนี้หน่วยงานในระดับจังหวัดยังเป็นจุดเชื่อมต่อสำคัญที่จะนำนโยบายและแผนงาน/โครงการของกรมที่จัดทำขึ้นลงไปสู่การปฏิบัติให้ถึงภาคประชาชน ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับผลจากการดำเนินงานตามภารกิจของกรม (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2546 : 3-4)

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พุทธศักราช 2550 เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเนื่องจากการปฏิรูประบบราชการที่ได้จัดตั้งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขึ้นเป็น ส่วนราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีภารกิจหลักในการดำเนินการป้องกัน บรรเทา ฟื้นฟู สาธารณภัยและอุบัติภัย โดยในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามพระราชบัญญัตินี้ จะเป็นการบูรณาการร่วมกันจากทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคเอกชน และประชาชน ดังจะเห็นได้จากในหมวดที่ 1 บททั่วไป มาตรา 6 กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ เรียกชื่อย่อว่า “กปภ.ช” ทำหน้าที่ (1) กำหนดนโยบายในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (2) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี (3) บูรณาการพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ (4) ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (5) วางระเบียบเกี่ยวกับค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (6) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย มาตรา 11 กำหนดให้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางของรัฐ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประเทศไทย โดยมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติเสนอ กปภ.ช. เพื่อขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี (2) จัดให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อหามาตรการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ (3) ปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติให้การสนับสนุน และช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาคเอกชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และให้การสงเคราะห์เบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย ผู้ได้รับอันตราย หรือผู้ได้รับความเสียหายจากสาธารณภัย (4) แนะนำให้คำปรึกษา และอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่

หน่วยงานของรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาคเอกชน (5) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในแต่ละระดับ (6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นตามที่ผู้บัญชาการ นายกรัฐมนตรี กปภ.ช. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2555 : 1)

จังหวัดเพชรบุรี เกิดสาธารณภัยครั้งใหญ่ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ที่บริเวณทางลอดใต้ถนนเพชรเกษมสี่แยกทางหลวง ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมืองเพชรบุรี ชุดป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มณฑลทหารบกที่ 15 เข้าช่วยเหลือเจ้าหน้าที่จากสำนักงานบำรุงทางเพชรบุรี กรมทางหลวง ขนกระสอบไปกั้นน้ำและสูบน้ำที่ท่วมขังถนนทางลาดถนนเพชรเกษม หลังเกิดฝนตกหนักและน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี และน้ำท่วมบริเวณทางลอดถนนเพชรเกษม สถานการณ์น้ำท่วมในจังหวัดเพชรบุรีครอบคลุมพื้นที่ 8 อำเภอ และตำบลถ้ำรงค์ มีประชาชนได้รับความเดือดร้อน 500 หลังคาเรือน รวม 1,500 คน บางแห่งมีระดับน้ำสูงถึง 3 เมตร ถนนทางเข้าหมู่บ้านหลายสายถูกน้ำท่วม ประชาชนไม่สามารถสัญจรด้วยรถยนต์ได้ ในวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2554 องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ได้ระดมกำลังเจ้าหน้าที่ออกช่วยเหลือชาวบ้าน ทางตำรวจตระเวนชายแดนได้นำเรือท้องแบนไปช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

จากข้อมูลและเหตุการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ยังขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ การบริหารงานและงบประมาณ สำหรับการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนที่ประสบภัยซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนการเกิดภัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีตามแผนยุทธศาสตร์การบริหาร 5 ด้าน คือ การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ พันธกิจและภารกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต และการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงานให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

วิธีดำเนินการ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย เทศบาลเมืองเพชรบุรี ประชากร จำนวน 24,692 คน เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ ประชากร จำนวน 4,532 คน เทศบาลตำบลหัวสะพาน ประชากร จำนวน 6,235 คน และเทศบาลตำบลหนองขนาน ประชากร จำนวน 6,223 คน รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 41,682 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร์, ธันวาคม 2557)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชน จำนวน 400 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน ยุทธ ไกยวรรณ, 2553 : 123) และใช้การสุ่มแบบแบ่งประเภท (Stratified Random Sampling) ตามเขตเทศบาล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยเก็บรวบรวมจากประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร ด้านพันธกิจและภารกิจ ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต และด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของ Likert โดยเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และด้านการจัดการหลังเกิดภัย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของ Likert

โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มาก
ระดับ 3	หมายถึง ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง น้อย
ระดับ 1	หมายถึง น้อยที่สุด

เมื่อรวบรวมและแจกแจงความถี่แล้วได้แบ่งเกณฑ์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ออกเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

3. การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ จากหนังสือ ตำรา เอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหาร คือ 1) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร 2) ด้านพันธกิจและภารกิจ 3) ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร 4) ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต และ 5) ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร การดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ 2) ด้านการเตรียมความพร้อม 3) ด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และ 4) ด้านการจัดการหลังเกิดภัย มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ แล้วนำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหา พร้อมแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549 : 73) แล้วคัดเลือกข้อสอบถามที่มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนของเทศบาลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549 : 76) ตามวิธีการของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.981

3.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาให้ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกฉบับ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 สภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วนำมาหาร้อยละ (Percentage)

4.3 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 กลยุทธ์การบริหาร และตอนที่ 3 การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.4 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี นำเสนอโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Linear Regression Analysis)

4.5 แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี นำมาสังเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการศึกษา

1. กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับ
1. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร	3.17	0.76	ปานกลาง	3
2. ด้านพันธกิจและภารกิจ	3.22	0.67	ปานกลาง	2
3. ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร	3.23	0.67	ปานกลาง	1
4. ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต	3.15	0.64	ปานกลาง	4
5. ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร	2.91	0.86	ปานกลาง	5
รวม	3.14	0.63	ปานกลาง	

จากตารางพบว่า กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร รองลงมาคือ ด้านพันธกิจและภารกิจ และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร

2. การบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

การบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับ
1. ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ	3.15	0.63	ปานกลาง	3
2. ด้านการเตรียมความพร้อม	3.07	0.64	ปานกลาง	4
3. ด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน	3.16	0.62	ปานกลาง	2
4. ด้านการจัดการหลังเกิดภัย	3.22	0.66	ปานกลาง	1
รวม	3.15	0.59	ปานกลาง	

จากตารางพบว่า การบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการจัดการหลังเกิดภัย รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และด้านการป้องกันและลดผลกระทบ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ด้านการเตรียมความพร้อม

3. ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสมการตามลำดับความสำคัญ	B	S.E.	β	t	Sig
ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต (X_4)	0.281	0.040	0.305	6.946	0.000**
ด้านพันธกิจและภารกิจ (X_2)	0.247	0.037	0.279	6.662	0.000**
ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร (X_5)	0.131	0.023	0.191	5.681	0.000**
ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร (X_3)	0.190	0.039	0.214	4.900	0.000**
ค่าคงที่				0.476	
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)				0.887	
ประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2)				0.787	
ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว				0.013	
ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย				0.2752	

จากตารางพบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์คือ ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต ด้านพันธกิจและภารกิจ ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรและด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าการถดถอยของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 78.70 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ร้อยละ 27.52 สามารถสร้างสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{tot} = 0.476 + 0.281(X_4) + 0.247(X_2) + 0.131(X_5) + 0.190(X_3)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.305(X_4) + 0.279(X_2) + 0.191(X_5) + 0.214(X_3)$$

4. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

4.1 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะประสบความสำเร็จ โดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้นำชุมชนให้เข้าร่วมเป็นแกนหลักในการปฏิบัติงานและประชาชนในพื้นที่

4.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรประมาณไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้สำหรับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ สามารถเบิกจ่ายได้ทันทั่วทั้งที่เมื่อเกิดภัยพิบัติฉุกเฉินขึ้น เพื่อให้องค์กรมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่

4.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและจำเป็นต่องานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น รถน้ำ รถดับเพลิง ฯลฯ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของแต่ละแห่ง

4.4 ควรมีการพัฒนาบุคลากร โดยการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการใช้เครื่องมือที่ถูกต้อง ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานโดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

4.5 ควรมีการจัดโครงการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยด้านสาธารณภัย เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันเหตุหรือภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น

4.6 ควรมีการสร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครในการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.7 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบาย ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้

4.8 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อสำรวจและจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยง เช่น ย่านแออัด บ้านเก่า หรือพื้นที่ ๆ ที่เข้าถึงได้ยาก กำหนดเส้นทางการจราจรเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยหรือภัยพิบัติฉุกเฉิน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว

4.9 ควรมีการจัดสวัสดิการให้แก่อาสาสมัคร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การมีการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านพันธกิจและภารกิจ และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการเป็นการกำหนดทิศทางขององค์การ เพื่อดำเนินงานในหน้าที่และการใช้ทรัพยากรทั้งหลายในองค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย โดยผู้บริหารมีหน้าที่รวบรวมและจัดการการใช้ทรัพยากรควบคู่กันไป โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2551 : 39) กล่าวว่า การบริหารภาครัฐ มีวัตถุประสงค์หลักในการให้บริการสาธารณะ (Public Services) ซึ่งครอบคลุมถึงการอำนวยความสะดวก การรักษาความสงบเรียบร้อย ตลอดจนการพัฒนาประชาชนและประเทศชาติ เป็นต้น การบริหารส่วนนี้

เป็นการบริหารของหน่วยงานของภาครัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และยังสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติของ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2550 : 2-3) ซึ่งดำเนินการป้องกันบรรเทา ฟื้นฟู สาธารณภัยและอุบัติภัย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พุทธศักราช 2550 มีหน้าที่ในการจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ศึกษาวิจัยเพื่อหามาตรการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติ สนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำ อบรมให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานภาครัฐเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในแต่ละระดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิตา บุญชนะ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนา การบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของการบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร อยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางหรือศูนย์แจ้งเตือนภัยในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ศึกษาวิเคราะห์ และพัฒนาระบบป้องกันภัย เตือนภัย และบรรเทาสาธารณภัยอยู่เสมอ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ดังนั้นเทศบาลควรมีการพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เป็นมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีระ สันติเมธี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบูรณาการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า ควรกำหนดสถานภาพของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานร่วมกับจังหวัด ตั้งแต่ระดับนโยบาย แผนงาน โครงการ ในลักษณะยุทธศาสตร์การทำงานแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัด CEO ควรพัฒนาระบบการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย โดยเฉพาะการพิจารณาจ่ายเงินทดรองราชการช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้รวดเร็วทันที่ที่ประสบภัยพิบัติ

1.2 ด้านพันธกิจและภารกิจ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการบริหารจัดการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานมีการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่เสมอ และมีแผนการดำเนินงานในการจัดการหลังการเกิดสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเทศบาลมีการบริหารจัดการด้านพันธกิจและภารกิจมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ดังนั้นทุกหน่วยงานควรร่วมกันวางแผนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเสริมความเข้มแข็งให้แก่หน่วยงานในการปฏิบัติงาน ในการเตรียมความพร้อมก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และภายหลังการเกิดเหตุอย่างเหมาะสม ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยา พบว่า สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีการเตรียมความพร้อม

ในการจัดทำแผนเมื่อเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ โดยมีขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติกรณีเกิดภัยต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและทันทั่วถึง

1.3 ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความเสมอภาค ทั้งถึง และเหมาะสม มีการวางแผน การฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็ว และมีการกำหนดทิศทาง หน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างชัดเจนในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบต่อนิเวศและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเทศบาลมีการบริหารจัดการด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ดังนั้นเทศบาลควรมีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสาธารณภัยโดยตรงเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา พุกกะณานนท์ (2551 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาบริหารจัดการโดยอาศัยชุมชนเป็นฐานในการสอดส่อง ดูแล และช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย ซึ่งเป็นภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ประชาชนและเจ้าหน้าที่สามารถควบคุมเองได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความเสียหายน้อย และอยู่ในวงจำกัด หากเป็นภัยที่เกินความสามารถของตนก็สามารถประสานหน่วยงานข้างเคียงเพื่อปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันจนสำเร็จลุล่วงไปได้

1.4 ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการวิเคราะห์ สำนวจสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกหน่วยงานในการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีการประเมินสภาพแวดล้อมของหน่วยงานระหว่างการทำงานเพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และมีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคตมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ดังนั้นเทศบาลควรมีการวางแผนการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เพียงพอและพร้อมเบิกจ่ายได้ทันทีเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยศรี มีพัฒน์ (2550 : ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่อง การกำหนดงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลไม้เรียง พบว่า ด้านความพร้อมด้านบุคลากร อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ เทศบาลมีการสำวจสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรในการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อวิเคราะห์ข้อดีและข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน โดยจัดตั้งคณะกรรมการคอยติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อนำผลมาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

1.5 ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสม เช่น เรือ เสื้อชูชีพ เครื่องสูบน้ำ ถังดับเพลิง ไฟฉาย วิทยุสื่อสาร เชือก เสื้อสะท้อนแสง ป้ายจราจร เป็นต้น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ ฯลฯ มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และยานพาหนะอยู่ในลักษณะพร้อมที่จะปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการเตรียมความพร้อมของ

ทรัพยากรมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ดังนั้นเทศบาลจะต้องมีการบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร และตรวจสอบให้มีความพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา มีการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน เจ้าหน้าที่จะได้ให้ความช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้งที่ ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรชล อึ้งสุวรรณ (2553 : 3) ได้ศึกษาเรื่องการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนา การดำเนินงานของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 8 กำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า สภาพในการดำเนินงานของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 8 กำแพงเพชร ด้านงานสนับสนุนทรัพยากรกู้ภัย อยู่ในระดับปานกลาง

2. การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการจัดการหลังเกิดภัย มีการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และด้านการป้องกันและลดผลกระทบ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ด้านการเตรียมความพร้อม จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลยังมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านการเตรียมความพร้อม ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้น โดยการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในทุกด้าน ตามแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (2554 : 2) ได้เสนอแนวคิดการจัดการภัยพิบัติ การป้องกันการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติสมัยใหม่ เป็นการวางแผนเพื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุที่ต่อเนื่องจนครบกระบวนการ ประกอบด้วย การป้องกัน การบรรเทาผลกระทบ การเตรียมพร้อม การรับสถานการณ์ฉุกเฉิน การฟื้นฟูบูรณะ และการพัฒนาภายหลังเหตุการณ์ภัยพิบัติ สอดคล้องกับแนวคิดของ อนันต์ชัย คงจันทร์ (2550 : 37-38) กล่าวว่า การบริหารงานที่ดีควรมีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยผ่านกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การเป็นผู้นำ และการควบคุม ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารจะพยายามสามารถดึงเอาประโยชน์จากทรัพยากรมาทำให้เกิดผลผลิตได้มากที่สุดอย่างไร

2.1 ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีจัดทำแผนเพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัยสำหรับชุมชน มีการสำรวจและกำหนดพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย เพื่อป้องกันภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น และมีการจัดเตรียมสถานที่หลบภัย เส้นทางอพยพการสำรองอาหาร น้ำดื่ม ยา และเวชภัณฑ์ที่เป็นชุดช่วยชีวิตฉุกเฉิน จากผลการวิจัยพบว่า เทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ยังมีการป้องกันและลดผลกระทบได้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้น ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2553 : 2-3) ที่กำหนดให้ทุกพื้นที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและการลดความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นจากสาธารณภัย โดยจัดทำแผนเฉพาะกิจ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยแบ่งเป็นแต่ละประเภทของแต่ละภัยอย่างชัดเจน เช่น แผนเฉพาะกิจการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย แผนเฉพาะกิจการป้องกันและบรรเทาพายุ แผนเฉพาะกิจการป้องกันและระงับอัคคีภัย เป็นต้น ทั้งนี้แผนเฉพาะกิจดังกล่าว ต้องกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัย กำหนดพื้นที่อพยพ การกำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัย ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติทั้งก่อนเกิดภัยขณะเกิดภัย และภายหลังจากภัยผ่านพ้นไปแล้ว ผังการติดต่อสื่อสาร เครื่องมือ

เครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภณ อนันตทรัพย์ (2552 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพในการจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ควรมีการเตรียมความพร้อมโดยจัดอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการให้บริการ อุปกรณ์ที่ใช้ควรมีประสิทธิภาพและทันสมัย รถดับเพลิงต้องอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและมีการเตรียมน้ำไว้ใช้ล่วงหน้าเสมอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา ภูโยสาร (2552 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแฮด อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ศูนย์ อปพร. ควรให้ความสำคัญกับมาตรการในการดำเนินการต่าง ๆ ทั้งในขั้นตอนการดำเนินการก่อนเกิดภัย โดยจัดระบบสื่อสารที่ดีระหว่างศูนย์ อปพร. และสมาชิก อปพร. กำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยในชุมชน ตรวจสอบตรา สอดส่องดูแลพื้นที่เสี่ยงภัยอยู่เสมอ

2.2 ด้านการเตรียมความพร้อม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการจัดเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ง่ายต่อการใช้งาน มีการจัดทำแผนการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อแก้ไขปัญหาภัยที่เกิดขึ้น และมีการฝึกซ้อมแผนการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากผลการวิจัยพบว่า เทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ยังมีการเตรียมความพร้อมได้อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทศบาลยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงาน และอุปกรณ์ในการดำเนินงานดังกล่าว ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้น ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2553 : 2-3) กำหนดไว้ว่า ผู้รับผิดชอบการอำนวยความสะดวกต้องจัดประชุมเตรียมความพร้อมอยู่เสมอและแบ่งมอบภารกิจให้กับหน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ตามคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อกำหนดสถานการณ์จำลอง ขั้นตอนและวิธีการฝึกซ้อม ลำดับเวลาของการปฏิบัติและสถานที่ที่จะใช้ในการฝึกซ้อม ซึ่งจะต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของสาธารณภัยที่จะฝึกซ้อม โดยมอบหน้าที่ให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการฝึกซ้อมแผนฯ ตามความสามารถหรือความชำนาญของหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งนี้ควรกำหนดเป็นแผนและตาราง การฝึกซ้อมแผนฯ ที่ชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ ปรากฏว่า ก่อนเกิดภัยสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันภัย การฝึกซ้อมแผน การจัดเวรเฝ้าระวัง และการรวบรวมข้อมูลและปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา ภูโยสาร (2552 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแฮด อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเกิดภัยต้องแจ้งเตือนประชาชนและ อปพร. ทราบทันที เตรียมอพยพประชาชนและเคลื่อนย้ายทรัพย์สินไปอยู่ที่ปลอดภัย จัดชุดกู้ชีพกู้ภัยเพื่อค้นหาผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ ผู้ตกอยู่ในอันตราย

2.3 ด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรวบรวมกำลังในการเข้าช่วยเหลือและควบคุมสถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้น มีการรักษาความปลอดภัยในบริเวณที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่รองรับการอพยพของประชาชน และมีการจัดตั้งศูนย์บรรเทาเฉพาะกิจเมื่อประสบสาธารณภัย เพื่อบริหารงานให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ทราบ จากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2553 : 2-3) กำหนดไว้ว่า กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะแจ้งเตือนให้ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอ และผู้อำนวยการท้องถิ่นเขตท้องที่เตรียมรับสถานการณ์ โดยแจ้งเตือนประชาชนเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจมีหน้าที่ประสานงานฯ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามแผนเฉพาะกิจที่ได้จัดทำไว้ เพื่อทำการกู้ภัยและช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยให้หน่วยปฏิบัติรายงานการปฏิบัติไปยังศูนย์ประสานงานฯ อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ ปรากฏว่าขณะเกิดภัยดำเนินการออกประกาศเขตภัยพิบัติให้ครอบคลุมพื้นที่เกิดภัย และจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจเพื่อช่วยเหลือ

2.4 ด้านการจัดการหลังเกิดภัย ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการสำรวจประเมินความเสียหาย และความต้องการของผู้ประสบภัย มีการฟื้นฟูคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนหลังเกิดภัยพิบัติในด้านอาชีพ ร่างกาย และจิตใจเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติ และมีการให้ขวัญและกำลังใจต่อประชาชนที่ประสบสาธารณภัยเพื่อให้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว จากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2553 : 2-3) ในด้านการจัดการหลังเกิดภัย โดยมีเป้าหมายให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในระบบบริหารจัดการสาธารณภัย มีความพร้อมด้านทรัพยากร ประชาชนมีจิตสำนึก และมีความตระหนักด้านความปลอดภัยเพื่อร่วมกันสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย (Safety Culture) ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ผู้ประสบภัยได้รับการช่วยเหลือและพื้นที่ประสบภัยได้รับการฟื้นฟูบูรณะอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ ปรากฏว่าหลังเกิดภัยได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจความเสียหายและความต้องการ

3. ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมพบว่าค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์คือ ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต ด้านพันธกิจและภารกิจ ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร และด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้การบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในและภายนอกองค์การในสัดส่วนที่ทัดเทียมกัน มีการ คำนึงหรือให้ความสำคัญถึงความเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างองค์การและพันธกิจในการทำงานแต่ละระดับขององค์การ รวมทั้งให้ความสนใจในการตอบสนองความต้องการประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุก ๆ ฝ่าย จึงมีผลทำให้การบริหารจัดการขององค์กรประสบผลสำเร็จ (อุทิศ ขาวเขียว, 2549 : 66) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชันติรักษ์ ต้นติเฉลิม (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานบรรเทาสาธารณภัยของข้าราชการสำนักโยธาธิการและผังเมือง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านขั้นตอนและกฎปฏิบัติ ด้านบทบาทในการปฏิบัติงานของหน่วย ด้านระเบียบปฏิบัติ ด้านการจัดองค์กร และด้าน

ยุทธโธปกรณ์ และงบประมาณ มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานบรรเทา สาธารณภัยของข้าราชการสำนัก โยธาธิการกลาโหม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูมิพศ น้อมชอบ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตเทศบาลนคร ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งผลต่อการบริหารงานสาธารณภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

4. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอ เมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า หน่วยงานควรกำหนดนโยบาย ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน โดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และประชาชนร่วมกันประชุมวางแผน การปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและจำเป็นต่องานป้องกันและบรรเทาสาธาณภัย สำรวจและจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงได้ยาก เพื่อกำหนดเส้นทางการจราจรเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยหรือภัยพิบัติฉุกเฉินเจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว จัดการอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการใช้เครื่องมือที่ถูกต้องให้แก่เจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร ประชาชน และชักชวนแผนการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และควรมีการจัดสวัสดิการให้แก่อาสาสมัคร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน จากแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร กิจประเสริฐ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลบ้านแก่ง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางต่อการบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธาณภัย เทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี ด้านบุคลากร คือ ควรมีนุชยสัมพันธ์ไม่เลือกปฏิบัติเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง รองลงมาคือ ควรมีความสามารถเฉพาะตัว และมีความชำนาญในการปฏิบัติงาน และควรมีการอบรมหรือการศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ด้านอุปกรณ์ ควรจัดอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการให้บริการ อุปกรณ์ที่ใช้ควรมีประสิทธิภาพ และทันสมัย รถดับเพลิงต้องอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และการเตรียมน้ำไว้ใช้ล่วงหน้าเสมอ ด้านงบประมาณ ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสม ควรจัดงบประมาณเพื่อมาซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น และทันสมัยต่อการให้บริการและงบประมาณที่ได้มาควรนำมาพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธาณภัย

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 เทศบาลควรเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยพิบัติและปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัยแก่ประชาชนผ่านกลไกการสื่อสารและกระบวนการฝึกอบรม รวมถึงการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ

1.2 จัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการและแผนเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ครอบคลุมทุกประเภทภัย สำหรับเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.3 เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัยตามแนวทางการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน เพื่อให้ชุมชนสามารถจัดการภัยพิบัติได้ในเบื้องต้น พร้อมส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการ

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับพื้นที่ โดยพัฒนาผู้มีจิตอาสาเป็นกำลังสำคัญของภาครัฐในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

2. ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

2.1 ผู้บริหารควรมีการวางแผนการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เป็นมาตรฐานสากล โดยการวางแผนพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพให้เทียบเท่าและเป็นไปตามมาตรฐานสากลทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคอาเซียน

2.2 ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของทุกภาคส่วนในสังคม รวมถึงนำระบบบัญชาการเหตุการณ์มาใช้เป็นหลักการสำคัญในการบริหารจัดการสาธารณภัยและการฝึกซ้อมแผนในทุกระดับ

2.3 ผู้บริหารควรวางแผนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยภายหลังเกิดเหตุ โดยการจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภค อำนวยความสะดวกด้านสิ่งสาธารณูปโภค บริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ฟื้นฟูสิ่งสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการวางแผนจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้นตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า และช่วยเหลือเยียวยาให้ผู้ประสบภัยสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ

2.4 ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลในการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้ถูกต้อง และวางระบบการช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจสอบพื้นที่ประสบภัยและเชื่อมโยงฐานข้อมูลสิ่งของสำรองจ่าย เพื่อให้การสงเคราะห์ผู้ประสบภัยได้สอดคล้องกับสภาพความเดือดร้อนและความจำเป็นในการดำเนินชีวิตขั้นพื้นฐานของผู้ประสบภัย รวมถึงการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทั่วถึง และเป็นธรรม

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีศึกษาเทศบาลในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของหน่วยงาน

3.2 ควรมีการศึกษาการพัฒนางานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2546). คู่มือการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. กรุงเทพฯ :

กระทรวงมหาดไทย.

_____. (2550). พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย

_____. (2553). แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557. กรุงเทพฯ :

กระทรวงมหาดไทย.

_____. (2555). แผนยุทธศาสตร์กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2555-2559. กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย.

เกรียงไกร กิจประเสริฐ. (2550). สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลบ้านแก่ง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

ชนิษฐา พุกกะณานนท์. (2551). การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชั้นศิริกัณฑ์ ดันติเฉลิม. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานบรรเทาสาธารณภัยของข้าราชการสำนักโยธาธิการกลาโหม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชัยศรี มีพัฒน์. (2550). การกำหนดงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลไม้เรียง. ค้นเมื่อ กันยายน 2, 2557 จาก http://www.mairiang.go.th/download/protec_plan.doc?PHESESSID=d8ebb8496ac73046dfc7251beb30063f.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : ไทเนรมิตกิจอินเตอร์ โปรเกรสซิฟ จำกัด.

ธีระ สันติเมธี. (2547). แนวทางการบูรณาการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรรษชล อึ้งสวรรค์. (2553). การจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 8 กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ภิรมศ น้อมชอบ. (2551). การบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตเทศบาลนคร.วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย. 3 (1) : 52-53.

ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย. (2553). การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา.

ยุทธ ไถยวรรณ. (2553). หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

วนิดา บุญชนะ. (2554). แนวทางพัฒนาการบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2551). แนวคิดและความหมายของการบริหารและการบริหารจัดการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร.

โสภณ อนันตทรัพย์. (2552). ศักยภาพในการจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล

นครสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.). (2554). **ผลกระทบที่เกิดจากเหตุอุทกภัย.**
กรุงเทพฯ : สำนักงาน.

อนันต์ชัย คงจันทร์. (2550). การจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยพื้นฐานสมรรถนะ.คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **วารสารการงบประมาณ.** 4 (12) : 37-45.

อุทิศ ขาวเขียว. (2549). **การวางแผนกลยุทธ์.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.